

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

דף יז.

הקטרה מפגלת הקטרה, אמר רבא אף אנן נמי תנינא, ועי' שיטמ"ק דאינה הוכחה לכל דבריהם של חרפי דפומבדיתא, אלא רק לחלק דמחשבין מהקטרת קומץ להקטרת לבונה, אבל לא לחלק שבגלל זה לא נחשב חצי מתיר.

ועוד הקשה בשיטמ"ק דאם בהקטרה לא יוכל לפגל ואף שהם בכלי אחד, אמאי נחלקו לעיל יג. שבקמיצה יוכלו לפגל מאחד לחבירו?

בשיטמ"ק תי' דבקמיצה הם עדיין בכלי אחד משא"כ בהקטרה, ובחי' רעק"א על המשניות זבחים ד' ג' תי' דבקמיצה היא מתרת את הלבונה להקטרה, משא"כ הקטרה, ובעול שלמה כתב לחלק בין הקטרה שהיא עבודה המתרת לקמיצה שאינה מתרת שאזי יכול לחשוב גם בדבר אחר שאינה מתירתה.

במה שיש להשוות הקטרה שאינה מפגלת הקטרה לזריקה אי תפגל זריקה אחרת, עי' תוס' זבחים י. ד"ה מחשבין, עי"ש קרן אורה, ובקה"י סימן יא' ומנחת אברהם (רנ"ג).

א"ל אבי, עי' שפת אמת מה שביאר למה לא אמר לו בתחילה בשם רב.

אף אנן נמי תנינא שחט אחד מן הכבשים, ועי' קרן אורה וחזו"א כב' יד' מה שיש לחלק בין כבשים לקומץ ולבונה.

הקטיר קומץ להקטיר לבונה ולבונה וכו', וברש"י ל"ג ולבונה, עי' פירושו ועי' שפת אמת מה שתמה עליה, ועי' קרן אורה מה שפירש לפי הרמב"ם דגריס ליה, ועי' שפ"א וחזו"א (כב' טו'), ועי' מנחת אברהם (רנה) מה שהביא לפרש ברמב"ם מהגר"נ בורנשטיין.

תוד"ה והקומץ עי' צאן קדשים, ועי' שפ"א מה שכתב לדחות הראיה.

רש"י ד"ה לאכול, עי' קו' ותירוצו, ועי' שיטמ"ק ט'.

מאכילת מזבח לאכילת אדם, ועי' מקדש דוד לג' א' שדן האם זמן ה"חוי

לזמנו" שלו נידון לפי האכילת מזבח שלו או לפי האכילת אדם, ועי' חי' הגרי"ז לקמן במחשב לשון אכילה למזבח.

ע"ב

תוד"ה דלא, הקשו למה לי קרא דאם האכל יאכל, הא כבר מבואר בזבחים לא. דאכילת אש שמה אכילה, וממילא נדע שכל הקטרה הוי אכילה, עי' תירוצם, ועי' קרן אורה על דבריהם, ובחי' הגרי"ז הביא לחלק בין אכילת אש לאכילת מזבח בכמה אנפי

אף הקטרה בכזית, ומה שהוצרכו לדרוש שפיגול בכזית אף למ"ד אין הקטרה פחות מכזית ולמה שפיגול יהיה שונה משאר הקטרות?

ביאר במנחת אברהם (רנח') בשם הגרי"ד שאין הקטרה בפחות מכזית היינו בקיום ההקטרה, אבל מבחינת המעשה כגון ש-ב' כהנים יקטירו כל אחד חצי כזית מהני ולכן ס"ד דמהני גם מחשבת פיגול על חצי כזית קמ"ל.

להניח מדמו למחר, במקדש דוד לג' א' כתב דצ"ל דהוי כמחשבה לעשות מעשה לר"י, דאין פיגול על מחשבת שוא"ת, ועי' אחיעזר יו"ד כט' דלכן אפילו עיבור צורה אין צריך, ועי' מנחת אברהם זבחים (ח"ב קעה) שכתב כמה ספיקות בנידון זה.

הכא ג' מחלוקות בדבר, עי' שיטמ"ק למה אמר ג' ולא ב', ובדברי רש"י ד"ה והכא עי' קרן אורה ועולת שלמה.

"החיזוק היומי"

אחד מהר"ת הנדרשים על חודש אלול הוא הפסוק אשר לא צדה והאלקים אנה לידו מקום לנוס שמה, שר"ת יוצא אלול יש להבין השייכות? אלא שהנה ידוע לשון הרמב"ם בפירוש המשניות שהם ימי אימה ופחד ומנוס אליו יתברך, והנה הרוצח בשוגג שבורח לעיר מקלט הוא מפחד גואל הדם שיהרגנו, זהו הלימוד לחודש אלול שאנו צריכים להחדיר בנו גודל פגם העבירה, עד שהתשובה אל ה' תהיה מתוך אימה ופחד ומנוס אליו יתברך, וזהו המקום אשר שמתי לך לנוס שמה

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף ישלח אליך בל"נ מידי יום.